

[Søren P. Larsen.]

som mange af de Reformere, der er gennemført i afvigte Sommer, i og for sig ikke er af større Værdi, i alt Fald ikke skønhedsmæssigt set. Jeg tænker her paa de Stakitter, der er blevet opsat paa de ualmindelige smukke Trappegange, der forefindes her i Rigsdagen, og det gælder ogsaa Indkøbet af visse Møbler i Forværelset til Snapstinget. Det er næsten os menige Medlemmer en Gaade, hvorledes det er muligt, at noget saadant kan foregaa, for vi ved om hvert enkelt Medlem af Præsidiets, at de hver for sig besidder en ikke ubetydelig Sum af Indsigt og Intelligens netop paa disse Omraader, men den samlede Sum af Intelligens og Indsigt hos det høje Præsidium giver sig efter vor Opfattelse Udtryk paa en Maade, som ikke er særligt tilløkkende. Vi er derfor nogle Stykker, der vil henstille til det høje Præsidium ikke at fortsætte med noget lignende som det, der er foretaget herved i den Sommerferie, som nu er overstaet — flere Stakitter eller Rundkørsler i Forhallen, for det er ikke noget, der pynter paa Rigsdagens Lokaler:

Dernæst har jeg et Par Bemærkninger til den højtærede Undervisningsminister. Skolespørgsmaalet, navnlig Eksamensskolens Forhold, har jo været til Drøftelse paa en Række Skolemøder i Sommerens og i Efteraarets Løb, og man kan med Hensyn til Eksamensvæsenets Udvikling her i Landet sige saa meget, at naar selve Realskoleforeningerne tager saa stærkt til Mæle derimod, som Tilfældet har været, saa maa man være betænkelig ved at fortsætte denne Udvikling. Derfor, naar Folk, der har med Eksamensvæsenet at gøre, i saa stærk Grad, som Tilfældet er, giver Udtryk for Eksamenstrykket, saa henstiller jeg til den højtærede Minister at være lydhør overfor de Røster, der har lydt om at begrænse Eksamensvæsenets Udvikling her i Landet.

Naar jeg retter denne Henstilling til den højtærede Undervisningsminister, saa er det ogsaa med Henblik paa Folkeskolen — den nye Lov om denne skal jo nu føres ud i det praktiske Liv. Der er en Tilbøjelighed til paa alle Omraader at udvide, og det samme vil formentlig ogsaa gøre sig gældende, naar den nye Folkeskolelov skal føres ud i Livet, ligesom der ogsaa er Bestræbelser for at specialisere Undervisningen i de flest mulige Fag. Det kan let føre til, at Helhedsvirkningen bliver forvirrende i Stedet for samlende. Samtidig med Igangsættelsen af den nye Lov-

givning skal ogsaa Undervisningsplaner og Skoleplaner tages op til Revision, og herom vil jeg gerne sige som min Opfattelse, at gennemgaaende ligger Skole- og Undervisningsplaner for Folkeskolen forholdsvis højt, og det er tilstræbt af de mange interesserede Skolefolk. Ikke af ond Vilje, tværtimod, jeg tror, at alle de, der har bidraget til at tilrettelægge Undervisnings- og Skoleplaner, har gjort det ud fra de ædlestes Motiver, de vil gavne Skolen, de vil mangfoldiggøre Undervisningen og udvide forskellige Fagomraader, fordi de mener derigennem at øve en Gerning, som kan blive til Gavn og Velsignelse for Børnene og derigennem for den opvoksende Slægt. Men gennem denne Udvidelsestrang, gennem denne Omsorg for at faa det mest mulige med, kan det let gaa saaledes, at der læsses for meget ind i Skole- og Undervisningsplanen, man skal naa saa meget, man skal lære saa meget. Derfor er Kravene voksende, derfor er Skoletiden blevet udvidet, for at give Plads for alt det nye, der optages, idet det meste af det gamle er blevet bevaret.

Jeg ved, at den højtærede Undervisningsminister ser med Sympati netop paa de Tanker, jeg her har ført frem, og derfor vil jeg henstille til Ministeren, om ikke han vil lægge hele sin Indflydelse ind over for de Myndigheder, der har med Godkendelsen af Skole- og Undervisningsplaner at gøre, saaledes at der udvises Varsomhed med Hensyn til Fagomraaderne samt de enkelte Klasses trinns Maal inden for Undervisningen. En Del af Børnene klarer Undervisningen med Lethed, en anden Del klarer den med Besvær, medens en Del maa give op, fordi Evner og Kræfter ikke slaar til. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at gøre sin Indflydelse gældende, ellers kan det gerne ende med, at hans Folkeskolereform i Løbet af faa Aar kommer ud for lige saa velbegrundede Angreb, som Eksamensskolerne har været ude for i dette Efteraar.

Jeg har derefter et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Det ærede Medlem siger i sin Finanslov-tale — det findes Spalte 41 — følgende:

„De offentlige sociale Udgifter er ca. 200 Mill. Kr. aarlig, naar der til Statens Udgifter lægges de andre, fordelt“

o. s. v. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, hvor han har Tallet 200 Millioner fra. Og han anvender videre de samme 200 Millioner i sin Argumentation længere nede i sin Tale. Det